

REGERINGSKANSLIET

Denna rapport är en sammanställning grundad på Utrikesdepartementets bedömningar. Rapporten kan inte ge en fullständig bild av läget för de mänskliga rättigheterna i landet. Information bör sökas också från andra källor.

Utrikesdepartementet

Mänskliga rättigheter i Mauritius 2010

ALLMÄNT

1. Sammanfattning av läget för de mänskliga rättigheterna

Situationen för de mänskliga rättigheterna på ön Mauritius är överlag god. Det finns en väl utvecklad offentlig sektor, med bland annat avgiftsfri sjukvård och grundskola. Kvinnans situation är dock eftersatt, kvinnor diskrimineras på arbetsmarknaden och våld i hemmet är utbrett. Rapporter om polisbrutalitet förekommer, med inslag av våld och omänsklig behandling i häkten och vid gripanden.

Statsmakten har försökt förespråka mänskliga rättigheter inom polisväsendet. Den nationella kommissionen för mänskliga rättigheter (NHRC) är aktiv mot polisivåld och rapporterar vidare för att rättsliga åtgärder ska vidtas. Det finns också en ombudsman för barnens rättigheter.

Mauritius har sedan självständigheten ansetts ha ett av Afrikas få fungerandedemokratiska statsskick. Maktrelationen och balansen mellan de politiska institutionerna är god och rättsväsendet anses vara oberoende och fungera väl. Korruption inom rättsväsendet anses emellertid vara ett problem.

I det senaste parlamentsvalet i maj 2010 fick premiärminister Ramgoolan fortsatt mandat och vann 45 av de 62 valbara platserna med alliansen Alliance of the Future. Tio av de totalt 70 platserna i nationalförsamlingen innehas av kvinnor.

2010 rankades Mauritius tillsammans med Sydafrika som den mest konkurrenskraftiga ekonomin i Afrika söder om Sahara och levnadsstandarden är förhållandevis god. Möjligheten att åtnjuta rätten till bästa uppnåeliga hälsa varierar dock mellan olika befolkningsgrupper. Befolkningen på den lilla ön

Rodrigues, som i huvudsak bebos av kreoler, har sämre tillgång till exempelvis hälsovård och en stor andel av kreolerna är fattiga. En särskild statlig kommitté för att bekämpa absolut fattigdom inrättades nyligen.

Våld mot och diskriminering av kvinnor är ett utbrett problem. Barnarbete, barnprostitution och handel med barn förekommer. 2009 uttryckte FN:s konventionsbaserade kommitté för de mänskliga rättigheterna oro över problemen med barnprostitution och avsaknaden av rättsliga påföljder för förövare.

Manlig homosexualitet är olagligt i Mauritius. Landet tar inte emot några flyktingar och har inte ratificerat flyktingkonventionen. 2009 ratificerades konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning.

2. Ratifikationsläget beträffande de mest centrala konventionerna om mänskliga rättigheter samt rapportering till FN:s konventionskommittéer

Mauritius har ratificerat följande centrala konventioner om mänskliga rättigheter:

- Konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter, *International Covenant on Civil and Political Rights* (ICCPR), samt dess första fakultativa protokoll om enskild klagorätt (1973). Det andra fakultativa protokollet om avskaffande av dödsstraffet har inte ratificerats.
- Konventionen om ekonomiska, sociala och kulturella rättigheter, *International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights* (ICESCR)
- Konventionen om avskaffandet av alla former av rasdiskriminering, *Convention on the Elimination of all forms of Racial Discrimination* (CERD)
- Konventionen om avskaffande av all slags diskriminering av kvinnor, *Convention on the Elimination of all forms of Discrimination Against Women* (CEDAW), samt dess fakultativa protokoll om enskild klagorätt (2008).
- Konventionen mot tortyr och annan grym, omänsklig eller förnedrande behandling eller bestraffning, *Convention against Torture and Other Cruel, Inhuman or Degrading Treatment or Punishment* (CAT), samt det fakultativa protokollet om förebyggande av tortyr (2005).
- Konventionen om barnets rättigheter, *Convention on the Rights of the Child* (CRC), samt det fakultativa protokollet om barn i väpnad konflikt. Det fakultativa protokollet om handel med barn, barnprostitution och barnpornografi undertecknades 2001.
- Konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning, *Convention on the Rights of Persons with Disabilities* (CRPD). Det fakultativa protokollet är undertecknat.

- Den afrikanska stadgan om mänskliga och folkens rättigheter
- Romstadgan för internationella brottmålsdomstolen, *International Criminal Court* (ICC)
- Mauritius har inte tillträtt 1951 års flyktingkonvention eller dess fakultativa protokoll från 1967.

Mauritius har rapporterat till samtliga FN:s konventionskommittéer, men överlag uppvisar Mauritius en svag uppfyllan av rapporteringskraven när det gäller att inkomma med nationella rapporter i tid. Viss förbättring har kunnat skönjas under de senaste åren. FN:s kommitté för mänskliga rättigheter har bland annat framfört kritik om att Mauritius inte i tillräckligt hög grad införlivat konventionen om medborgerliga och politiska rättigheter i den nationella lagstiftningen. Till Afrikanska kommissionen för mänskliga och folkens rättigheter har Mauritius endast inlämnat sin första rapport 1994, och inte vartannat år som föreskrivet.

I februari 2009 gick Mauritius igenom en översyn av dess efterlevande av de mänskliga rättigheterna, vilket skedde inom ramen för FN:s råd för mänskliga rättigheters allmänna ländergranskning (Universal Periodic Review, UPR).

FN:s olika särskilda rapportörer eller representanter har varken bjudits in eller besökt Mauritius. Man har accepterat en besöksförfrågan från specialrapportören för religionsfrihet (tidpunkt för besöket har ännu inte beslutats om). 2009 ställdes en hittills icke besvarad besöksförfrågan från den särskilda rapportören om handel med barn.

MEDBORGERLIGA OCH POLITISKA RÄTTIGHETER

3. Respekt för rätten till liv, kroppslig integritet och förbud mot tortyr

Ingen information om av statsmakten sanktionerade politiska mord, avrättningar eller försvinnanden är kända. Det finns inga uppgifter om att slaveri förekommer i Mauritius.

Rapporter om polisbrutalitet förekommer, med uppgifter om våld och omänsklig behandling vid gripanden samt i arrestlokaler och fängelser. Flera av dessa brott leder sällan till åtal och i fall där någon dömts är påföljden vanligtvis lätta böter.

Försök har gjorts från statsmaktens sida att utbilda om och förespråka de mänskliga rättigheterna inom polisväsendet, och vissa försök till förbättringar har gjorts vid landets häkten. Alla nya polisrekryter genomgår numera utbildning, där mänskliga rättigheter ingår som ett moment. Landets strafflagsstiftning har bestämmelser mot tortyr utförd av tjänsteman. Den

nationella kommissionen för mänskliga rättigheter (NHRC) är aktiv mot polisvåld och rapporterar vidare för åtgärder av polis och rättsväsendet. Enligt officiella siffror från 2009 ansåg 65 procent av befolkningen att polisbrutalitet var ett stort eller mycket stort problem.

Landets fängelser har problem med överbeläggning och drogmissbruk, men uppfyller i stort internationella standarder. Fall där fångvaktare använt sig av tortyr har tidigare förekommit men inga sådana fall rapporterades under 2009. Bristande kapacitet i rättsväsendet innebär att fångar i flertalet fall får vänta ett år eller längre på rättegång.

4. Dödsstraff

Dödsstraffet avskaffades i Mauritius år 1995.

5. Rätten till frihet och personlig säkerhet

Enligt mauritisk lag har en frihetsberövad rätt att ställas inför den lokala distriktsdomaren inom 48 timmar. Respekten för denna rättighet är överlag god, även om uppgifter om enskilda kränkningar förekommer. En anhållen person kan efter en vecka i arrest ansöka hos en domare om att bli frisläppt mot borgen. En person kan även släppas mot borgen samma dag som han eller hon arresteras om polisen ger bifall. Lagen tillåter att personer anklagade för droghandel hålls anhållna i upp till 36 timmar utan tillgång till försvarare eller möjlighet att släppas mot borgen.

Inga rapporter om godtyckliga frihetsberövanden finns. Inga restriktioner kring resor föreligger och medborgare uppges kunna erhålla pass utan problem.

6. Rättssäkerhet och rättsstatsprincipen

Rättsväsendet är oberoende och rättssystemet anses generellt fungera väl. Landets domstolsväsende består av förstainstansdomstolar (Magistrate Court), besvärdomstol (High Court) och Högsta domstolen (Supreme Court). Ett domslut i Högsta domstolen kan överklagas till Judicial Committee i London. Ordföranden i Högsta domstolen utses av presidenten efter samråd med premiärministern och ledaren för oppositionen. Justitiekommittén (Committee of Justice) beslutar om tillsättande och avsättande av domare.

Det finns såväl en ombudsman för barnens rättigheter, som en nationell kommission för mänskliga rättigheter (NHRC). Kommissionen består av en ordförande, som är en före detta domare i Högsta domstolen, och tre jurister. Kommissionen kan endast avge rekommendationer och inte själv ta fall till domstol eller utdöma böter. En ombudsman som allmänheten kan vända sig till vid klagomål mot regeringsrepresentanter och regeringsinstitutioner finns också.

Det finns en anti-terroristlag; dock har ingen arresterats med hänvisning till denna lag.

Rapporter om korruption förekommer och anmälningar kan göras till en oberoende kommission mot korruption. Korruption inom rättsväsendet anses av allmänheten vara ett stort problem.

Män och kvinnor har i princip samma tillgång till rättsväsendet. Staten verkar för att tillgodose allas rätt att företrädas av advokat i domstol.

7. Strafffrihet

Fåtalet fall av misstänkt polisvåld leder till åtal (se avsnitt 3). I övrigt anses inte strafffrihet vara ett utbrett problem i Mauritius.

8. Yttrande-, tryck-, mötes-, förenings- och religionsfrihet m.m.

Enligt författningen råder yttrande-, tryck-, förenings-, församlings- och religionsfrihet i Mauritius.

Medierna är i de flesta fall oberoende och ingen censur kan sägas förekomma. På 1980-talet infördes vissa begränsningar för medier, som till exempel förbud att trycka uppgifter, som ansågs skada presidenten, men förbudet verkar inte ha haft en inskränkande effekt i praktiken. Den allmänna uppfattningen är att relativt stor pressfrihet råder. Fall där polisen har hotat journalister, liksom fall där tjänstemän hänvisat till lagar gällande ärekränkning för att inskränka mediakritik av politiska ledare, har emellertid förekommit.

Det finns fyra dagstidningar, tolv veckovisa tidningar och tre privata radiostationer, som alla bedöms vara oberoende och regimkritiska. Den enda nationella TV-kanalen är statlig. Opposition och medieexperter har regelbundet kritiserat kanalen för att vara partisk och alltför regeringsvänlig.

Rätten att ansluta sig till politiska och fackliga organisationer, liksom till religiösa samfund, respekteras. Politiska partier och fackförbund är många och aktiva. De tre största religionsinriktningarna på ön är hinduism, katolicism och islam.

9. De politiska rättigheterna och de politiska institutionerna

Mauritius har sedan självständigheten 1968 ansetts vara ett av Afrikas få fungerande flerpartisystem. Landet är en republik sedan 1992. Vart femte år sker allmänna val till nationalförsamlingen, som i sin tur utser president och premiärminister för en period av fem år. Den nuvarande presidenten, Anerood Jugnauth, återvaldes i september 2008. Senaste parlamentsvalet hölls 5 maj

2010. Valdeltagandet är högt. I valet i maj röstade 78 procent av den röstberättigade befolkningen (2005 var siffran 81,5 procent), vilket var det lägsta sedan 1976.

Nationalförsamlingen har sjuttio ledamöter, varav sextiotvå är valbara. De övriga åtta är utjämningsmandat för att säkerställa representation från de största etniska grupperna (hinduer, muslimer, kineser och övriga). Detta system fastslogs i författningen vid tiden för självständigheten för att undvika motsättningar och orättvis representation mellan de dominerande folkgrupperna. I det senaste valet tillsattes dock endast sju av de åtta utjämningsmandaten på grund av brist på kandidater.

Demokratins spelregler respekteras i Mauritius. Maktrelationen och balansen mellan de politiska institutionerna är goda. Allt sedan självständigheten har öns politik karakteriserats av olika partialianser och maktskiften. Mauritius fick 2003 sin förste icke-hinduiske premiärminister, Paul Béranger, som är vit franskmauritier och ledare för Mauritian Militant Movement (MMM). Béranger förlorade valet 2005 till Navinchandra Ramgoolam, ledare för Arbetarpartiet. I valet i maj ledde Ramgoolam alliansen Alliance of the Future och vann på nytt mot Béranger.

Mauritius styrs av alliansen Alliance for the Future, som efter tilläggsmandat erhöll 45 platser i nationalförsamlingen. I nationalförsamlingen är Alliance for the Future representerade av Ramgoolams Arbetarparti (31 platser) samt de två mindre partierna Mauritian Social Democratic Party (PMSD) och Militant Socialist Movement (MSM). Oppositionen (Alliance of the Heart) bestående av MMM, *National Union*, samt *Mauritian Socialist Democrat Movement* (MMSD) erhöll sammanlagt 20 platser. Av dessa innehas 18 platser av MMM. Därutöver finns ett mindre parti representerat med två ledamöter, samt ytterligare två mindre partier representerade med en ledamot vardera.

De olika partierna skiljer sig framför allt åt genom de etniska grupperna de representerar och inte främst ideologiskt. Arbetarpartiet har sitt största stöd bland hinduer från högre kaster, MSM främst bland hinduer och de kinesiska och franskmauritiska minoriteterna. MMM stöds av muslimerna och PMSD av kreolerna.

Ingen skillnad råder mellan kvinnors och mäns valdeltagande. Det finns dock få kvinnor på ledande poster i politiken. Tio av de 62 valbara platserna gick till kvinnor i det senaste valet.

EKONOMISKA, SOCIALA OCH KULTURELLA RÄTTIGHETER

10. Rätten till arbete och relaterade frågor

Arbetslösheten i Mauritius beräknades ligga på cirka 7,6 procent under andra kvartalet 2010, vilket är en marginell ökning jämfört med 2009. 60 procent av de arbetslösa är kvinnor. Andelen utländska arbetare inom industrin har tidigare ökat till följd av brist på välutbildad arbetskraft, men minskade något 2009 jämfört med föregående år. Utländska arbetare åtnjuter inte samma rättigheter som den inhemska arbetskraften och har sämre lagligt skydd. De flesta arbetar inom industri och tjänstesektorn. En minimilön fastställs av regeringen. Lönerna för de flesta arbetstagarna ligger dock betydligt högre än denna minimilön på grund av brist på arbetskraft och effektiva fackföreningar. I exportprocesszonerna (det vill säga de ekonomiska frizonerna) är lönerna lägre. Kvinnor utgör knappt två femtedelar av arbetskraften och återfinns främst inom lågavlönade yrken, som till exempel textilindustrin.

Mauritius är ett mångkulturellt samhälle där de olika befolkningsgrupperna återfinns i arbetsmarknadens olika yrkeskategorier. Indierna dominerar i antal (knappt 70 procent av befolkningen) och återfinns främst inom högavlönade yrken samt i den politiska toppen och i offentlig förvaltning. De stora sockerplantagerna ägs också i stor utsträckning av indierna. I den privata sektorn återfinns främst medborgare med europeiska rötter. Inom handel är den muslimska befolkningen dominerande och många butiker ägs även av kineser. Lågstatusyrken tenderar att utföras av kreolerna, som ursprungligen härstammar från de afrikanska slavarerna. Denna indelning grundar sig troligen mer på invanda sociala strukturer än på en medveten politiskt baserad diskriminering.

Fackföreningsrätten respekteras och cirka en femtedel av arbetskraften är fackligt organiserad. De tre främsta fackförbunden (med ett stort antal fackföreningar anslutna till sig) organiserar 114 000 arbetare. Kvinnors deltagande är lågt. Det gäller även för exportprocesszonerna där cirka 57 000 personer arbetar, men bara omkring 10 procent är fackligt organiserade. Obligatorisk medling infördes på 1990-talet och regeringen har rätt att ingripa och avgöra arbetstvister. Polis och säkerhetsstyrkor saknar rätt att vara fackligt organiserade.

Det finns inga uppgifter om att tvångsarbete förekommer. Statliga inspektioner i fabriker görs för att säkerställa att lagstadgade hälso- och säkerhetsstandarder är uppfyllda. Mauritius har ratificerat samtliga av den Internationella arbetsorganisationens (ILO) åtta grundläggande konventioner om mänskliga rättigheter.

11. Rätten till bästa uppnåeliga hälsa

Relativt omfattande offentlig verksamhet bedrivs, med väl utbyggd och avgiftsfri hälsovård. Standarden bedöms vara god. Mauritius har tretton statliga

sjukhus och en mängd sjukvårdskliniker. Ett antal privata kliniker finns, men för avancerad sjukvård som till exempel kirurgi hänvisas invånarna till de bättre statliga sjukhusen.

Det råder en generell brist på högutbildad sjukvårdspersonal. 2009 fanns det 11,7 läkare per 10 000 invånare. Antalet sköterskor och barnmorskor uppgick till 27,4. Samtidigt fanns det endast två tandläkare per 10 000 invånare. På den mindre ön Rodrigues är personalantalet färre.

Beträffande alla hälsorelaterade indikatorer i millenniemålen ligger Mauritius långt bättre till än genomsnittet för övriga Afrika. Barnadödligheten är 16 barn per 1 000 födda, och den förväntade livslängden är 77 år för kvinnor och 69 år för män, enligt Världshälsoorganisationen (WHO). Förekomsten av hiv/aids är lägre än i de flesta länder i väst och andelen smittade uppgick år 2008 till 1,7 procent enligt UNAIDS. Tillgång till dricksvatten omfattar alla, och sanitära anläggningar uppges vara väl fungerande. Både malaria och polio har utrotats på ön. Redan 1998 var fetma ett nationellt hälsoproblem, enligt WHO. Bland de vanligaste dödsorsakerna återfinns så kallade livsstilssjukdomar, exempelvis hjärt- och kärlsjukdomar samt diabetes.

12. Rätten till utbildning

Grundutbildning är obligatorisk och all utbildning upp till 16 års ålder är avgiftsfri. 2010 avsattes cirka 12 procent av budgeten till utbildning.

Alla barn i skolåldern går i grundskolan, varav ungefär lika många flickor som pojkar. Enligt officiell statistik finns en lärare per 28 elever i grundskolan. Fler flickor än pojkar klarar att ta sin examen såväl på grundskolenivå som högre nivåer och i dag läser fler flickor än pojkar vidare efter mellan- och högstadiet. Enligt FN:s utvecklingsprogram (UNDP) är 87,5 procent av befolkningen över 15 år läskunnig.

I World Economic Forums senaste årsrapport pekas kvaliteten på Mauritius utbildningsväsende ut som ett område i behov av förbättring. Trots avgiftsfri grundskola fortsätter situationen att vara svår för barn från fattiga familjer. Dessa har ofta svårt att klara undervisningen och ett av skälen till detta har varit att undervisningen sker på franska och engelska – inte deras modersmål kreol. Regeringen har dock vidtagit åtgärder i syfte att öka användandet av kreol i skolorna och dessutom infört fria transporter till och från skolan. Trots detta är avhopp från skolan vanligt i de fattiga områdena.

13. Rätten till en tillfredsställande levnadsstandard

Sedan 1970-talet har Mauritius haft en årlig ekonomisk tillväxt på över fem

procent och levnadsstandarden är förhållandevis god. År 2010 var tillväxten drygt 3 procent. Landet har tillsammans med Sydafrika av World Economic Forum rankats som den mest konkurrenskraftiga ekonomin i Afrika söder om Sahara.

Den offentliga sektorn är väl utbyggd. Statliga socialbidrag och pensioner betalas ut. Hela befolkningen har tillgång till dricksvatten.

Bekämpning av extrem fattigdom står enligt regeringen högt på agendan, och en särskild kommitté har nyligen inrättats som ett led i detta syfte. Till följd av avregleringen inom världshandeln står Mauritius också inför en omstrukturering av den så viktiga sockersektorn. Fortfarande råder stora löneskillnader mellan kvinnor och män.

Statliga bostadsbyggen pågår sedan en tid. I stället för subventionerade hyror erbjuds den fattigare delen av befolkningen att köpa sina hus genom en tjugofemårig avbetalningsplan med låg månadskostnad. Basfödan ris subventioneras av staten.

Levnadsstandarden på den lilla ön Rodrigues är betydligt lägre än på huvudön. Ett särskilt ministerium finns inrättat för att tillgodose dessa invånares specifika behov och två platser i nationalförsamlingen är tilldelade representanter för öns befolkning.

Mauritius placeras på plats 72 av 169 länder på UNDP:s senaste index över mänsklig utveckling, och ingår därmed i kategorin av länder med hög utveckling (high human development). Mauritius får generellt goda omdömen för sina utbildnings- och hälsovårdssektorer.

OLIKA GRUPPERS ÅTNJUTANDE AV DE MÄNSKLIGA RÄTTIGHETERNA

14. Kvinnors rättigheter

Mauritius är ett patriarkalt samhälle; kvinnans situation är eftersatt och diskriminering förekommer. Efterlevnaden av lagar för att skydda kvinnans och barnets rättigheter är bristfällig. Kvinnors löner motsvarar generellt endast en tredjedel av mäns.

Våld i hemmet och våldtäkt inom äktenskapet är förbjudet enligt lag. Trots detta är våld i hemmet ett utbrett problem. Det förekommer uppgifter om att så många som drygt 80 procent av kvinnorna i Mauritius någon gång varit utsatta för fysiska övergrepp. Dessa brott anmäls sällan och får sällan rättsliga påföljder. Ministeriet för kvinnors rättigheter, barnets utveckling och

familjefrågor arbetar med frågan bland annat genom upplysningskampanjer och kapacitetsstärkande av aktörer såsom läkare, polis och domare.

Det finns även uppgifter om att antalet våldtäkter ökat i Mauritius de senaste åren. Straffet för våldtäkt är 20 års fängelse och böter. Våldtäktsanmälningar leder generellt till rättegång, men många våldtäktsoffer avstår från att anmäla. Abort är förbjudet, även då kvinnans liv är i fara eller graviditeten är en följd av våldtäkt.

Prostitution är förbjudet men vanligt förekommande. Sexuella trakasserier är straffbart med upp till två års fängelse. Enligt officiella siffror från 2009 var 90 procent av offren för rapporterade sexualbrott kvinnor. 80 procent var under 25 år och nära 60 procent var yngre än 16 år. Mer än hälften av brotten skedde i hemmet.

Enligt Ministeriet för kvinnors rättigheter, barnets utveckling och familjefrågor åtnjuter kvinnor ytterst begränsat ekonomiskt och politiskt inflytande i Mauritius. 2008 utvecklade regeringen en nationell genuspolicyplan, *National Gender Policy Framework*. En genusenhet inom ovan nämnda ministerium bistår myndigheter med teknisk assistans och genomför upplysnings- och påverkansarbete.

Andelen kvinnor i nationalförsamlingen ökade starkt vid valet 2005 (från två till tolv), men minskade något i senaste valet 2010 till tio av de 62 valbara platserna.

Kvinnlig könsstympning utförs såvitt det är känt inte i Mauritius. Det finns heller inga rapporter om hedersmord.

15. Barnets rättigheter

Regeringen betonar barnens välfärd inom olika områden. Det finns en barnombudsman och en särskild barnutvecklingsenhet på kvinnoministeriet. Ett nationellt barnråd har skapats som plattform för samarbete mellan myndigheterna och frivilligorganisationerna. Enligt FN:s barnfond (UNICEF) är situationen för barn i Mauritius förhållandevis god. UNICEF menar dock att det råder bristande nationell kapacitet att handskas med förekomsten av övergrepp och sexuellt utnyttjande av barn.

Barnarbete är förbjudet enligt lagen, men förekommer i viss utsträckning. Den obligatoriska skolgången upp till 16 år minskar möjligheterna till barnarbete. Enligt officiella källor var 18 400 barn mellan 16 och 19 år i arbete år 2009.

Användandet av aga i skolan är förbjudet men lagen förbjuder inte uttryckligen barnaga inom familjen. I början av 2009 uttryckte FN:s kommitté för

mänskliga rättigheter oro över problemen med barnprostitution i Mauritius. Rapporter om utsatta flickor ända ner i tioårsåldern har förekommit och sexköpare har i många fall gått fria. Regeringen arbetar för att identifiera och ställa förövare som är involverade i människohandel inför rätta och år 2009 antogs en lag om bekämpning av alla former av människohandel.

Mauritius senaste rapport om efterlevnaden av barnkonventionen skickades till barnrättskommittén 2004.

16. Rättigheter för personer som tillhör nationella, etniska, språkliga och religiösa minoriteter samt urfolk

Inga rapporter om systematisk diskriminering av en minoritetsgrupp förekommer. Knappt 70 procent av invånarna är av indisk härkomst, 27 procent är kreoler (det vill säga av afrikanskt ursprung), 3 procent är kineser och 2 procent franskmauritier. Dessa lever överlag i fredlig samexistens.

En stor andel av kreolerna lever dock i fattigdom och rapporter förekommer om viss diskriminering. Mauritius har haft en kreolsk president och därefter en vit premiärminister med rötter i Frankrike. Den nuvarande premiärministern, Navinchandra Ramgoolam, har indiskt ursprung.

17. Diskriminering på grund av sexuell läggning eller könsidentitet

Manlig homosexualitet är olagligt i Mauritius. Homosexualitet är tabubelagt och uppmärksammas överlag inte offentligt. Diskriminering på grund av sexuell läggning inom arbetslivet är förbjudet enligt lag.

18. Flyktingars rättigheter

Mauritius har inte ratificerat 1951 års flyktingkonvention, dess protokoll från 1967, eller afrikanska unionens flyktingkonvention. Mauritius tar inte heller emot några flyktingar. Det skäl som anges är att landet är för litet. Däremot finns ett behov av arbetskraft och lämpliga sökanden kan därför erhålla tillfälliga arbetstillstånd.

19. Rättigheter för personer med funktionsnedsättning

Mauritius ratificerade FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning år 2009 och regeringen har även upprättat en nationell handlingsplan, *Plan of Action on Disability*. Det finns ingen lag som kräver att arbetsplatser ska vara handikappanpassade, men arbetsplatser med över 35 anställda ska enligt lagen reservera tre procent av tjänsterna till personer med funktionsnedsättning. Enligt en regeringspolicy ska barn med någon form av funktionsnedsättning integreras i vanliga skolor så långt det är möjligt i syfte att göra utbildningsväsendet inkluderande.

ÖVRIGT

20. Frivilligorganisationers arbete för mänskliga rättigheter

Det civila samhället är aktivt och väletablerat. Den allmänna bedömningen är att enskilda organisationer kan arbeta fritt och att de har inflytande i samhället. Regeringen samråder med det civila samhällets organisationer under särskilda beredningsprocesser.

21. Internationella och svenska insatser på området mänskliga rättigheter

Ett fåtal biståndsinsatser relaterade till mänskliga rättigheter genomförs i Mauritius. EU har finansierat utbildning i mänskliga rättigheter för poliser. Den goda ekonomiska utvecklingen i Mauritius har gjort att landet inte är föremål för bistånd i nämnvärd omfattning och Sverige bedriver inget utvecklingsarbete med landet.